

OTURUM 5: Endüstriyel Tasarım Eğitiminde oğulculuğun Yenilikçilik Ekosistemine Katkısı

Oturum Başkanları

Dr. Öğr. Üyesi Deniz Ekmekçioğlu, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Endüstriyel Tasarım Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Ilgım Eroğlu, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Endüstriyel Tasarım Bölümü

Tasarımcılar giderek daha karmaşık olan ve güçleşen problemler çözmelerine rağmen, mevcut tasarım eğitimi tasarım öğrencilerini bu zorluklara hazırlamakta yetersiz kalmaktadır (Meyer & Norman, 2020). Genel olarak tasarım eğitimi ve özellikle tasarım stüdyoları bir krize ulaşmış görölmektedir (Wang, 2010). Profesyonel hayatta tasarımcılara gelen tasarım talepleri ve bu taleplerin gerçekleştirilmesinden öte birçok paydaşın tasarım sürecine dahil olduğu, tasarım eğitiminde çok daha karmaşık bir yenilikçilik ekosistemi içerisinde yer almaları, tasarım eğitiminin yeniden sorgulanmasını gerektirmektedir.

Tasarım eğitiminin bireylerin yönetsel yeteneklerini kolaylaştırma potansiyeline sahip olduğu öne süröldüğünden, tasarımcıların yeteneklerinin uygulanması konusunda daha bütüncöl bir anlayışın tasarım eğitimine uygulanabileceği savunulmaktadır (Buchanan, 2004). Tasarımcıların beceri ve bilgi tabanının çeşitli disiplinlerden kaynaklandığı ve yönetsel faaliyetlerin ve inovasyon stratejilerinin destekçisi ve uygulayıcısı olarak hareket edebilecekleri de vurgulanmaktadır. Bu vurgu gerek tasarım eğitimi içi planlamada gerekse tasarım eğitiminin farklı disiplinler ile ilişkilerinde çoğulcu bir bakış açısı ile ele alınması gerekliliğine işaret etmektedir.

Yenilikçilik uygulamalarında temas edilen ağlar aracılığıyla daha açık olma, kullanıcıların ve tasarım alanında faaliyet gösteren diğer kişilerin sürece dahil olma eğilimi, literatürde tartışıldığı gibi tasarım ve tasarımla ilgili alışkanlıkların süreçte kullanma gerekliliğine yol açabilir (Acha, 2008; Christiansen vd., 2013). Eğitimin, profesyonellerin işlevsel yeteneklerini geliştirdiği ve kolaylaştırdığı bilinmektedir. Tasarım eğitiminin incelenmesi de tasarımcıların yenilik süreçlerindeki potansiyel değerlerini anlamaları için temel yeterlilikleri hakkında ipuçları sağlayabilmektedir. Bu nedenle tasarım eğitiminin yapısı, tasarım öğrencilerinin davranışları aşağıda yer alan maddeler çerçevesinde şekillendirebilir, araştırılabilir ve tasarımcıların bir iş ortamındaki potansiyellerini açığa çıkarıp geliştirebilir.

1. Tasarım eğitiminde farklı disiplinler ile ortak çalışmalar
2. Tasarım eğitimi planlamasına sektör ihtiyaçlarının entegre edilmesi
3. Tasarım eğitimi planlamasında tasarım öğrencileri ve profesyonelleri ile ortak çalışmalar
4. Tasarım öğrencilerinin bilgi alma süreçleri ve kaynak kullanımı

Kaynakça

- Acha, V. (2008). Open by Design: The Role of Design in Open Innovation. *Academy of Management 2008 Annual Meeting: The Questions We Ask*, AOM 2008.
- Buchanan, R. (2004). Human-Centered Design: Changing Perspectives On Design Education in the East and West. *Design Issues*, 20(1), 30-39.
- Christiansen, J. K., Gasparin, M., ve Varnes, C. J. (2013). Improving Design with Open Innovation: a Flexible Management Technology. *Research-Technology Management*, 56(2), 36-44.
- Meyer, M. W., ve Norman, D. (2020). Changing design education for the 21st century. *She Ji: The Journal of Design, Economics, and Innovation*, 6(1), 13-49.
- Wang, T. (2010). A new paradigm for design studio education. *International Journal of Art & Design Education*, 29(2), 173-183.